

THR. adparet servom hunc esse domini pauperis miserique. *GN.* nam hercle nemo posset, sat scio,
35 qui haberet qui pararet alium, hunc perpeti.

PA. tacē tu, quem te ego ēsse infra infimos omnis puto homines; nam qui huic animum adsentari induxeris, 490 e flamma petere te cibum posse arbitror.

THR. iamne imus? *TH.* hos prius intro ducam et quae volo 40 simul imperabo: poste continuo exeo.

THR. ego hīnc abeo: tū īstanc opperire. *PA.* haud con-
venit

una ire cūm amica imperatorem in via. 495

THR. quid tibi ego multa dicam? domini similis es.

GN. hahahae. *THR.* quid rides? *GN.* istuc quod dixi modo;

45 et illud de Rhodio dictum quom in mentem venit.

sed Thais exit. *THR.* abi prae, curre, ut sint domi parata. *GN.* fiat. — *TH.* diligenter, Pythias, 500 fac cures, si Chremes hoc forte advenerit, ut ores primum ut maneat; si id non commodumst, 50 ut redeat; si id non poterit, ad me adducito.

PY. ita faciam. *TH.* quid? quid aliud volui dicere?
ehēm curate istam diligenter virginem: 505
domi ādsiti' facite. *THR.* eamu'. *TH.* vos me sequimini.

iii

CHREMES PYTHIAS

CH. Profecto quanto mage magisque cogito,
nimirum dabit haec Thai' mihi magnum malum: